SWEDISH MUSICAL LEVANDE MUSIKARV HERITAGE

ADOLF FREDRIK LINDROTH

1824–1895

Fem studier för violin-solo

Five studies for solo violin

Kritisk utgåva av/Critical edition by Tobias Ringborg

Levande musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom källkritiska notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Utgåvor och texter finns publicerade i projektets databas på internet med fri tillgänglighet. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustaf III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through critical editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available freely in the project's online database. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustaf III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 42/Edition No. 42
2013
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

N:o 1.

Allegro con fuoco

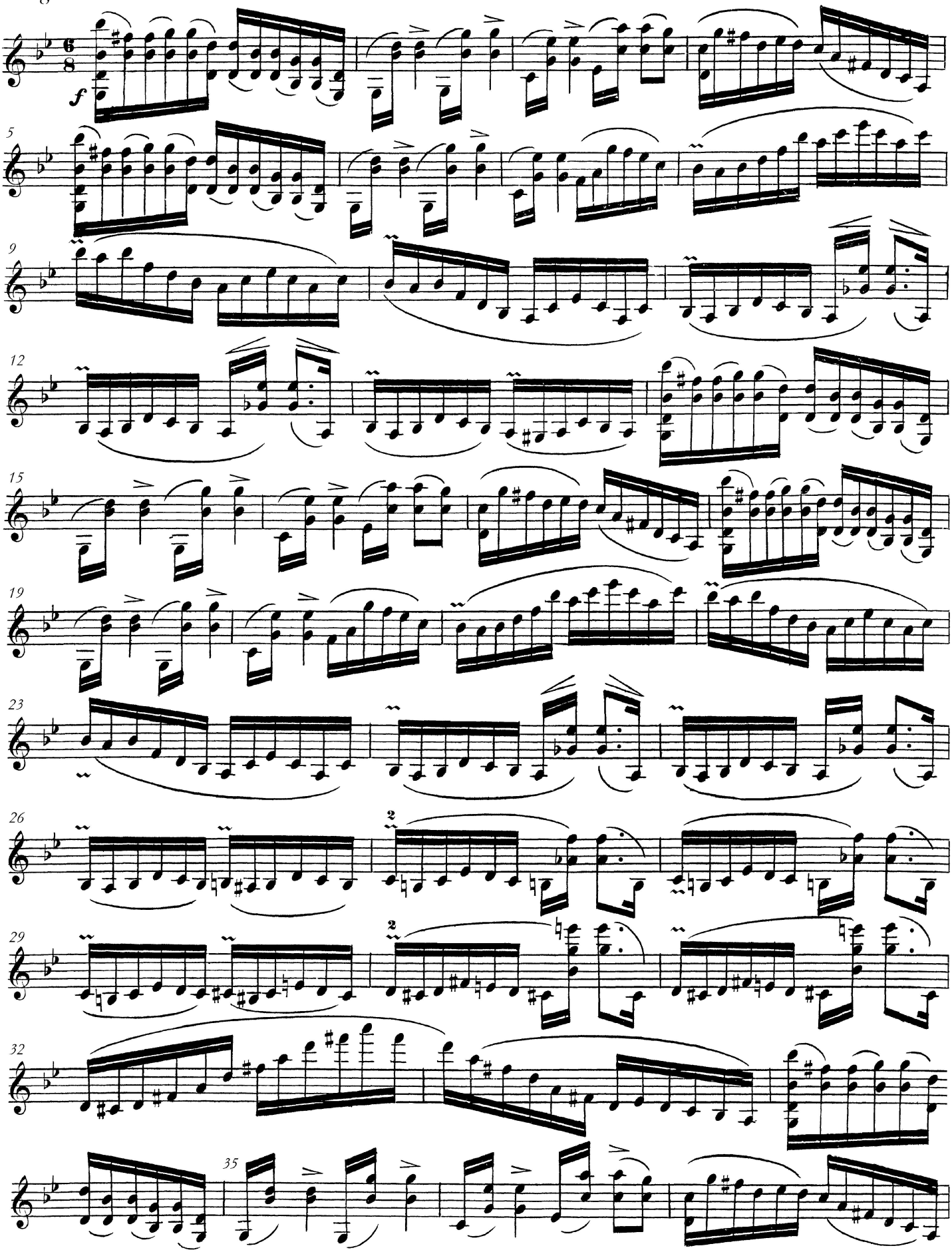

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2013. Public domain. www.levandemusikarv.se

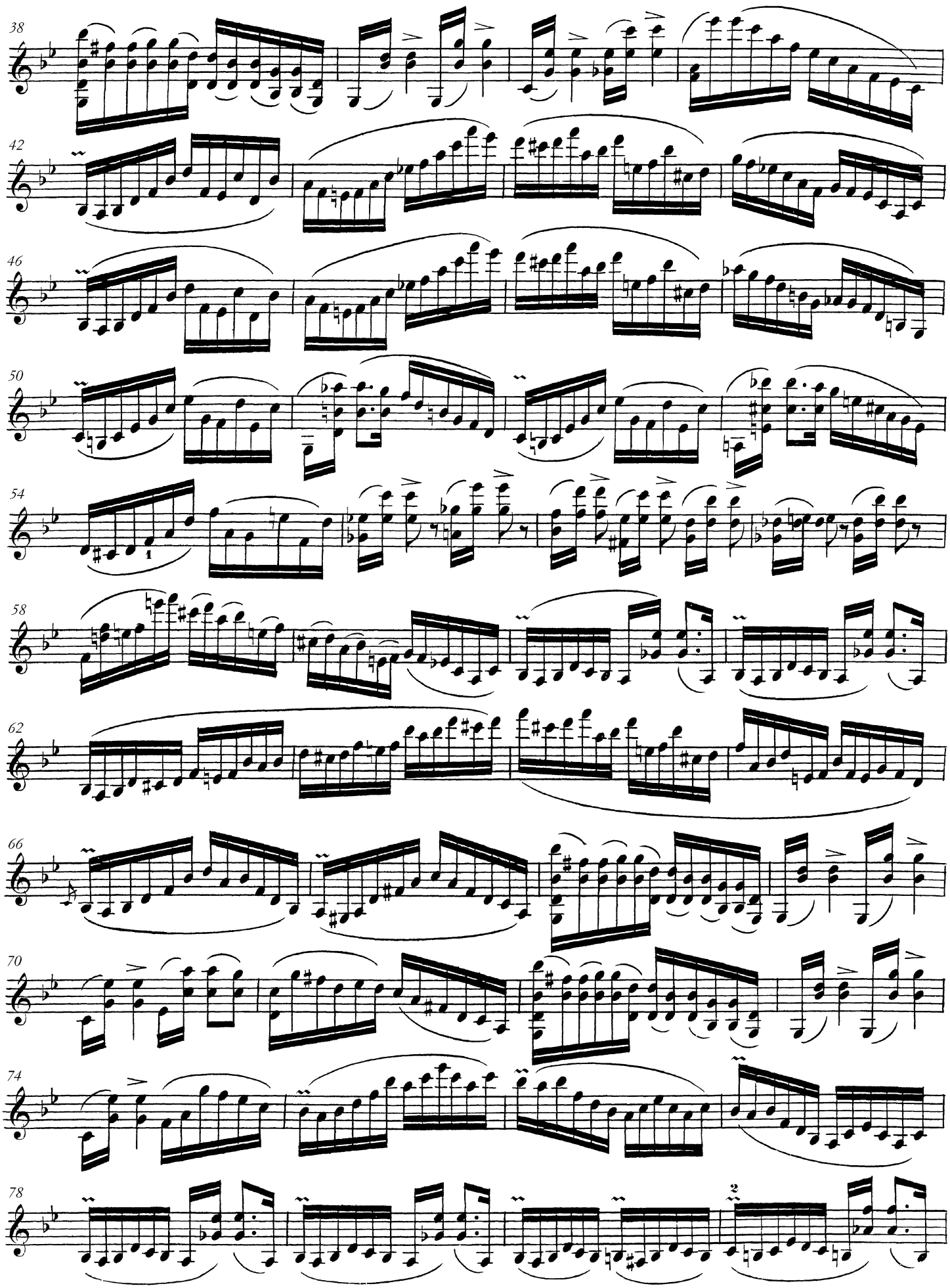
38
42
46
50
54
58
62
66
70
74
78

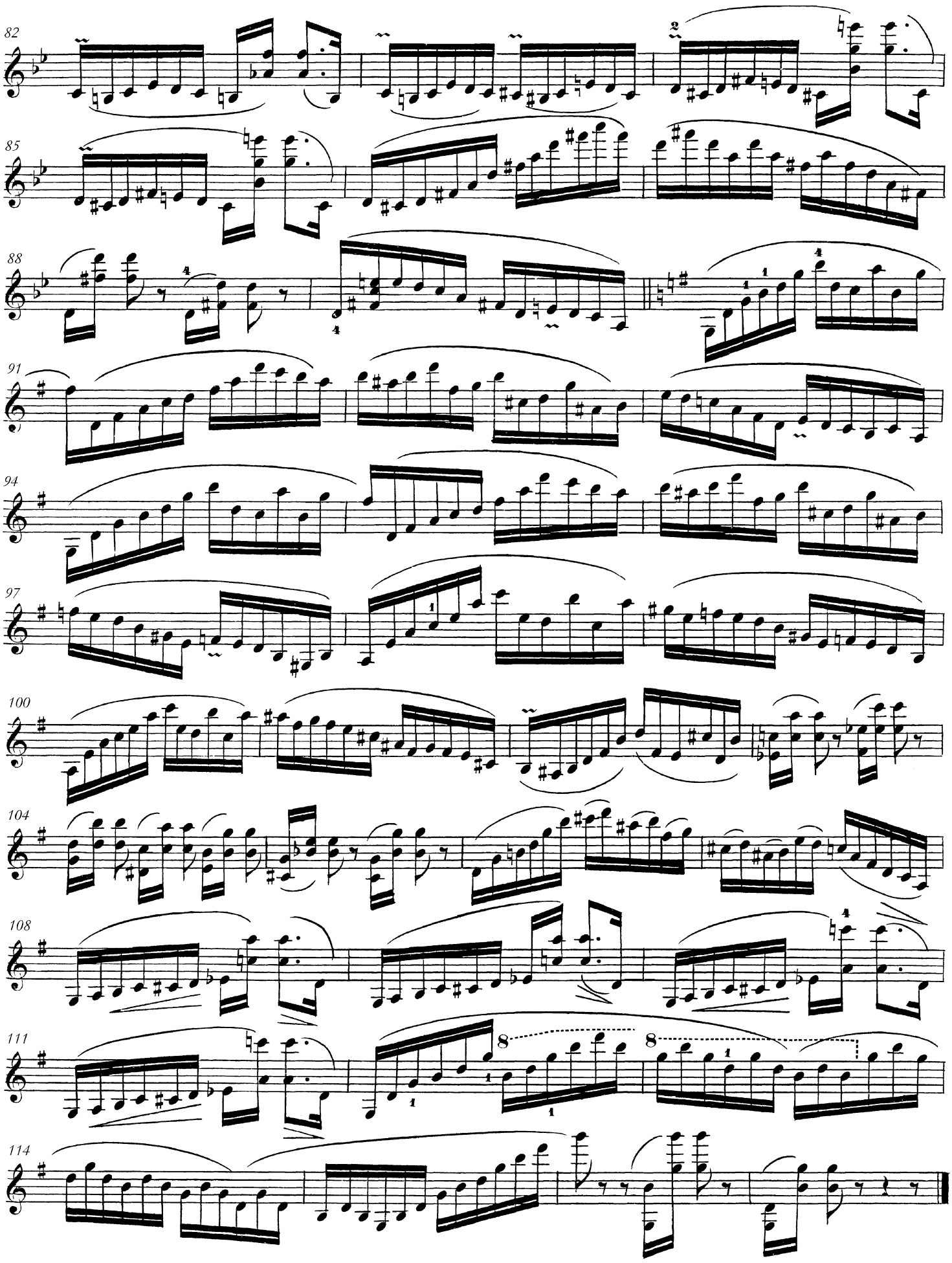
82
85
88
91
94
97
100
104
108
111
114

№ 2.

Allegro moderato.

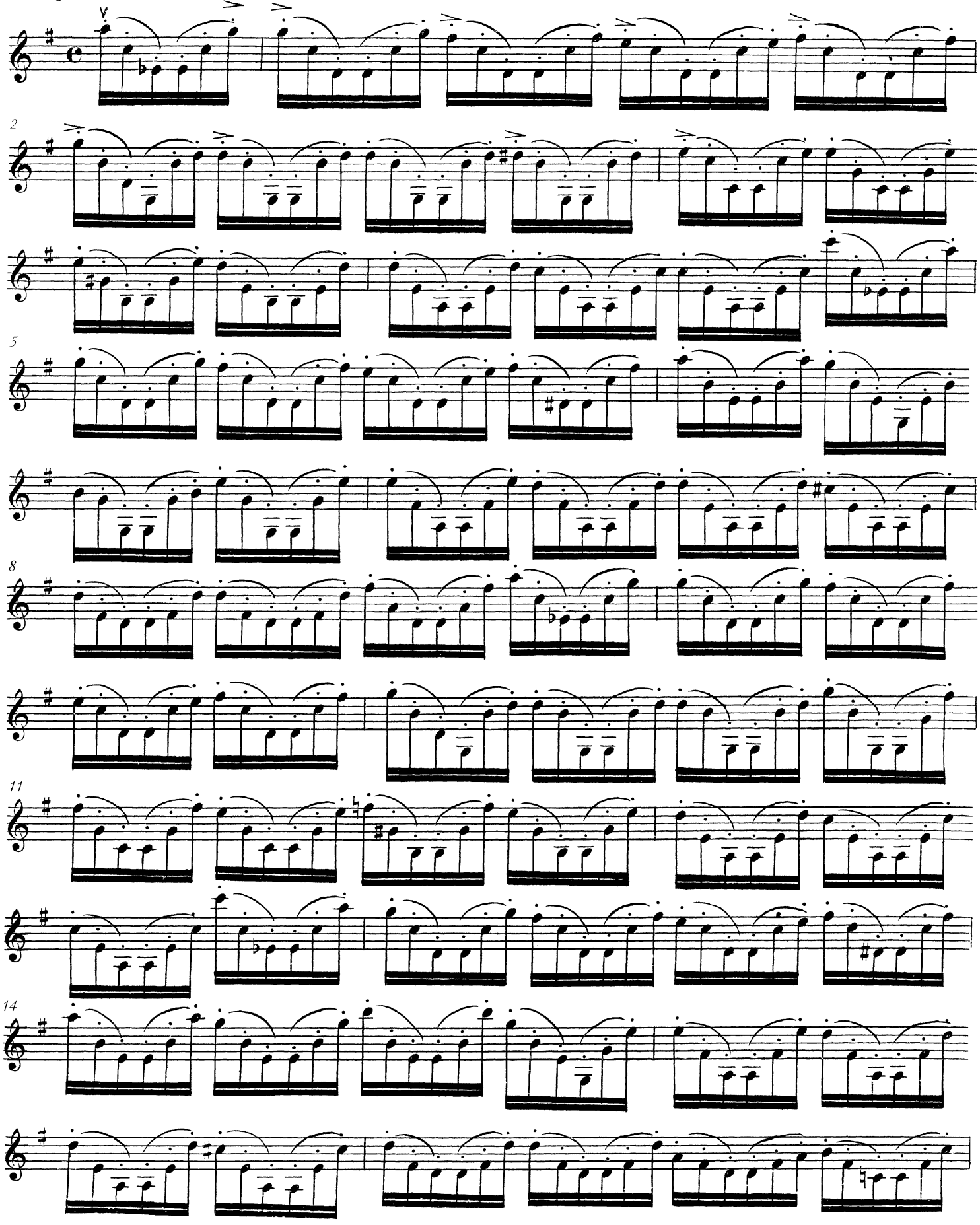

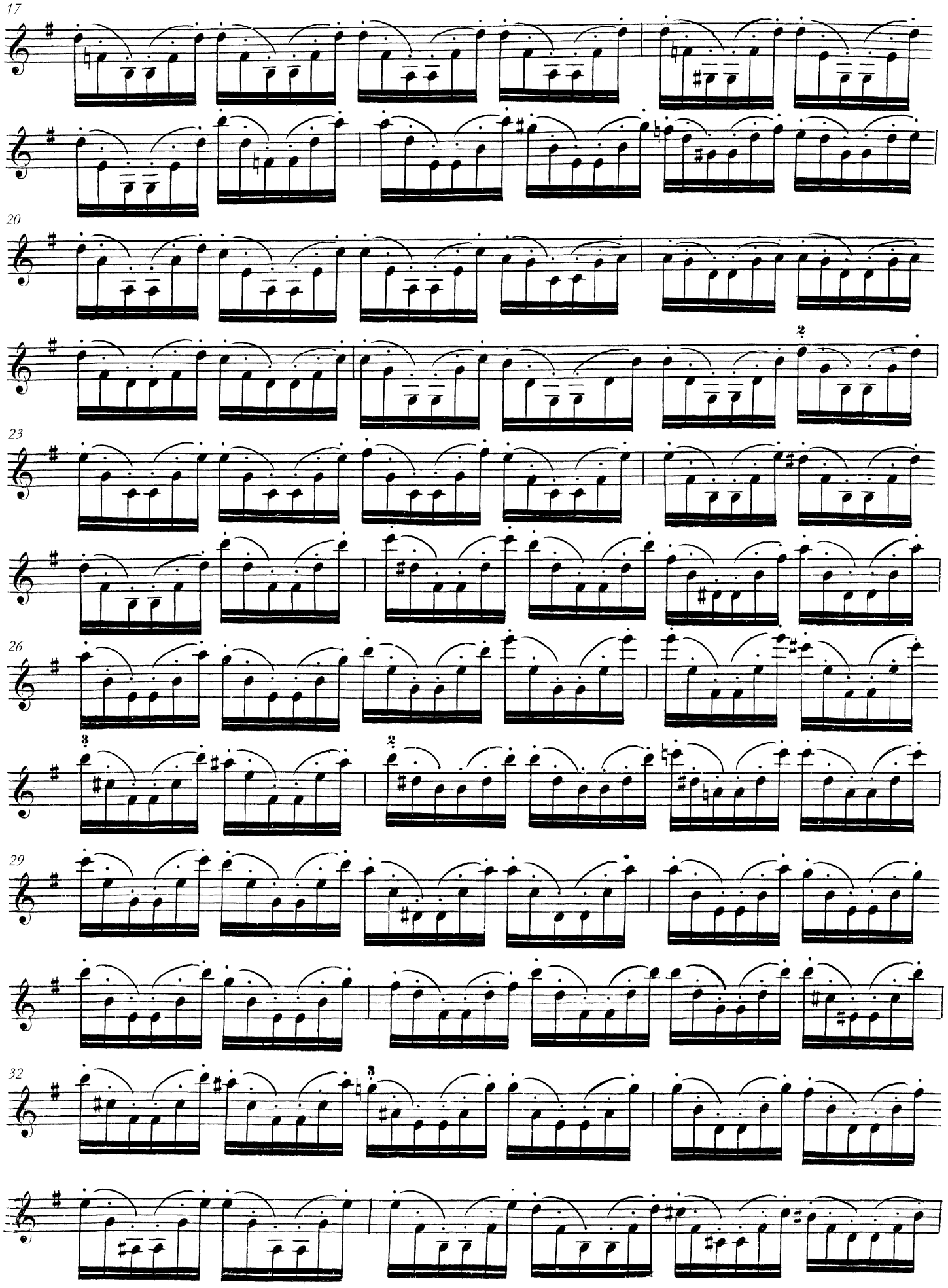
17
20
23
26
29
32

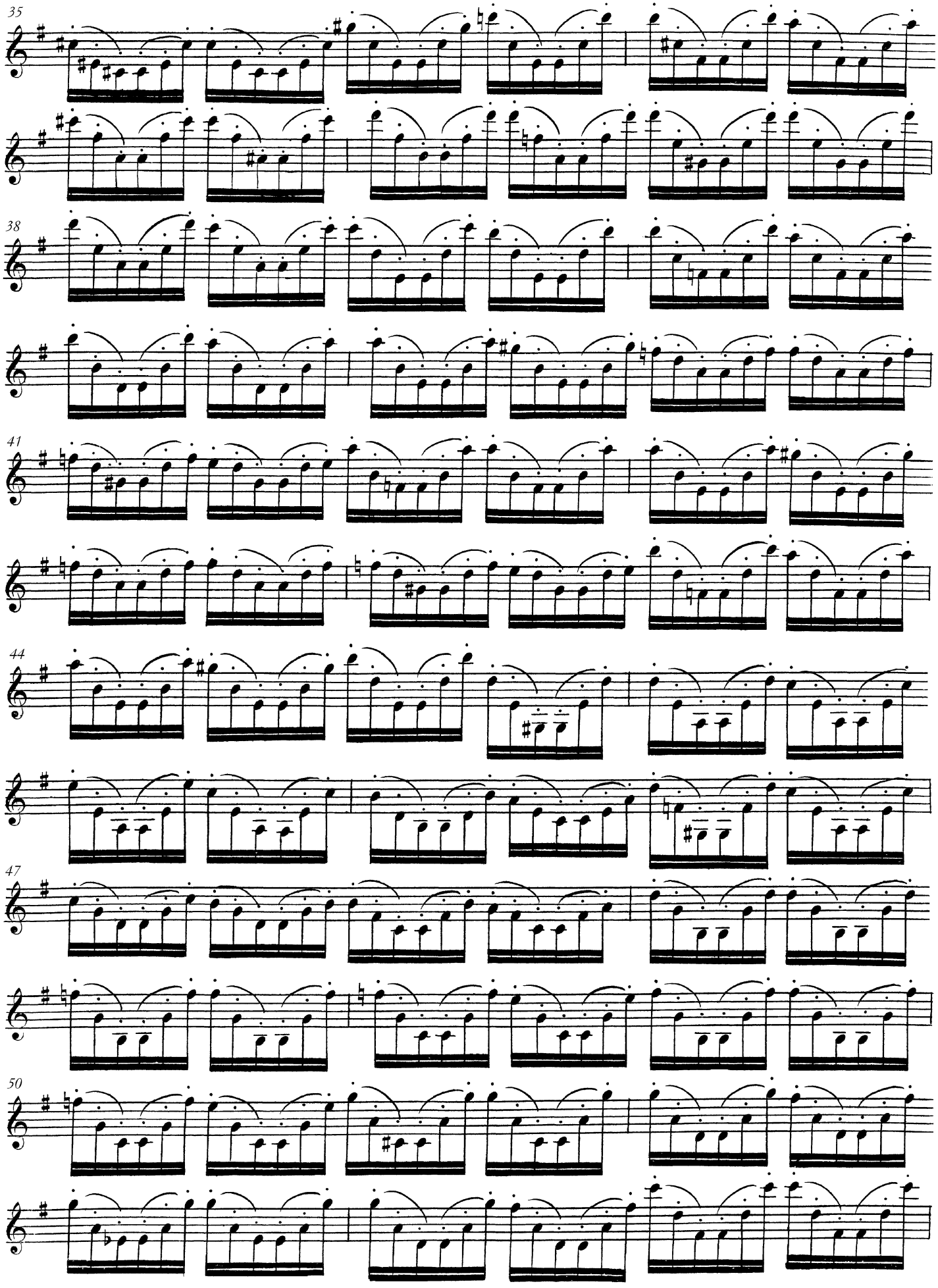
35
38
41
44
47
50

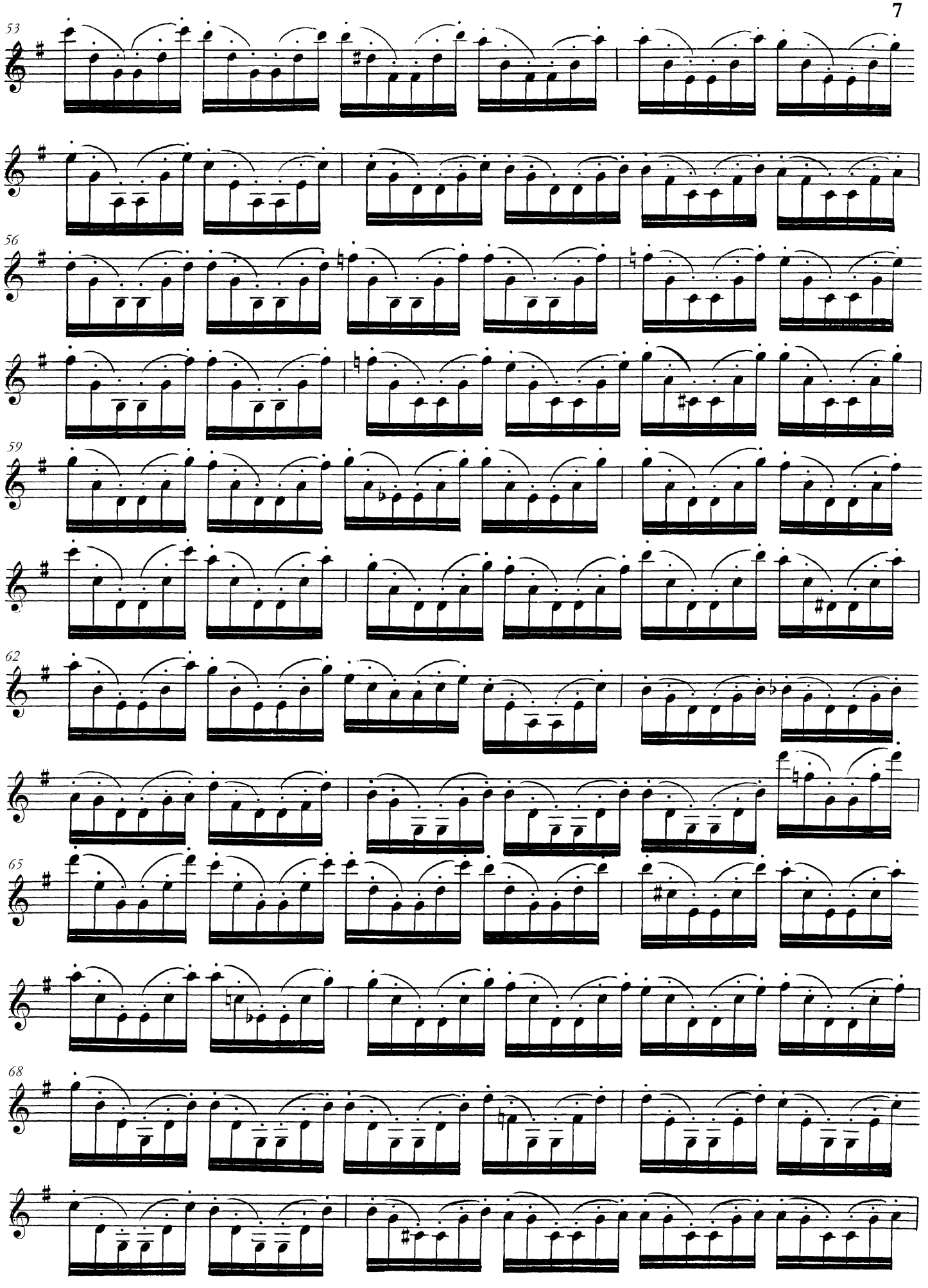
53
56
59
62
65
68

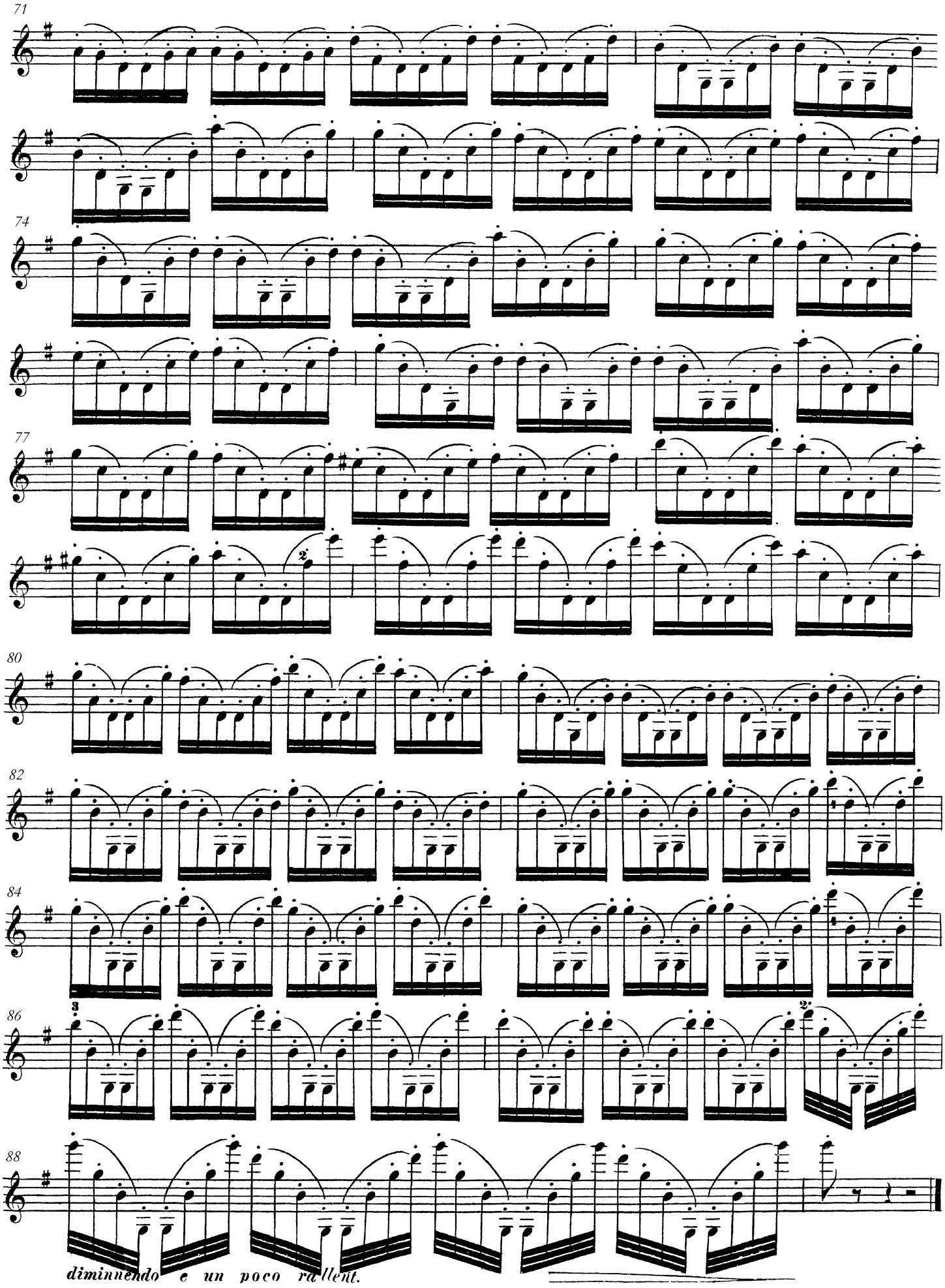
71
74
77
80
82
84
86
88
diminuendo e un poco rallent.

Nº 3.

Allegro agitato.

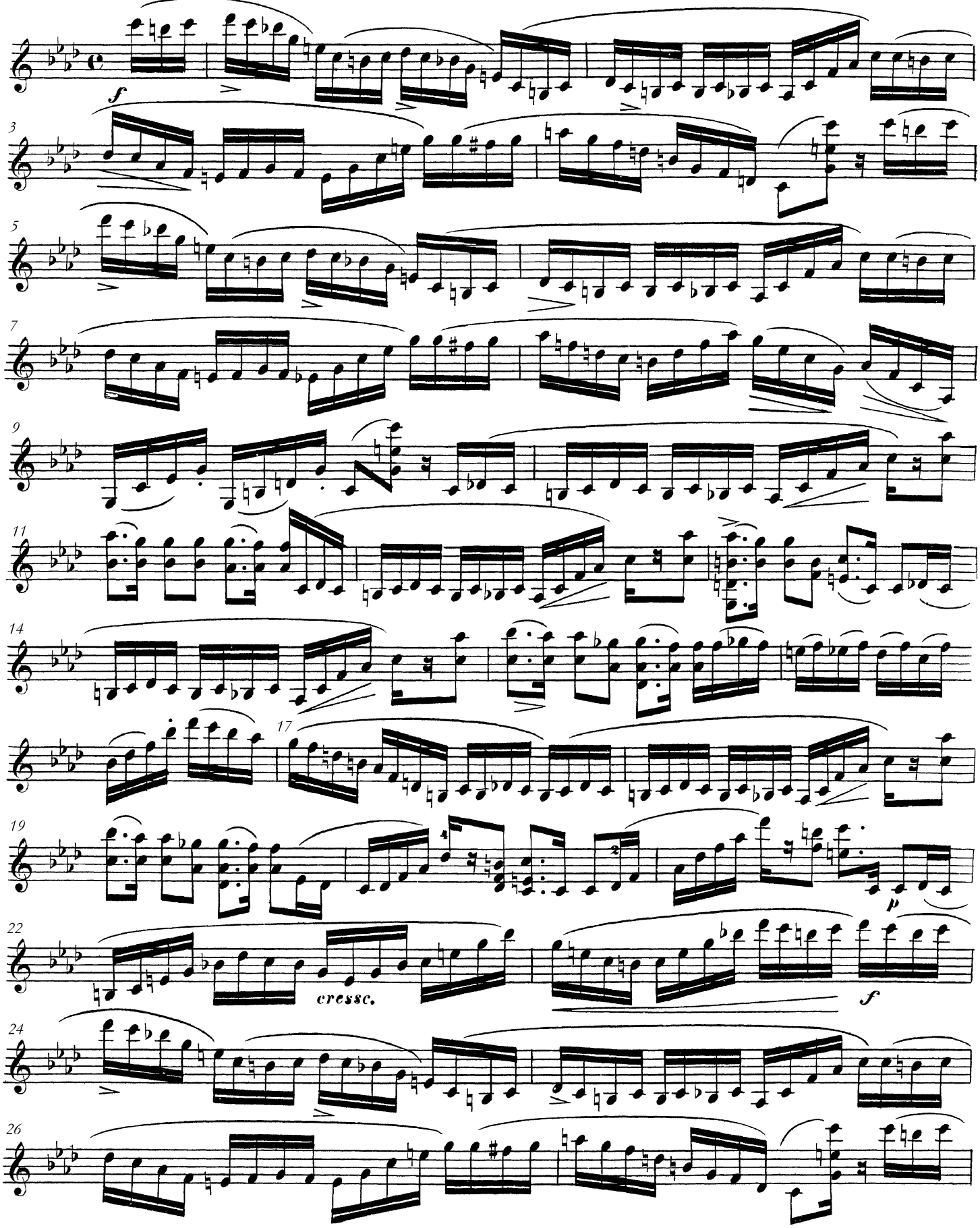

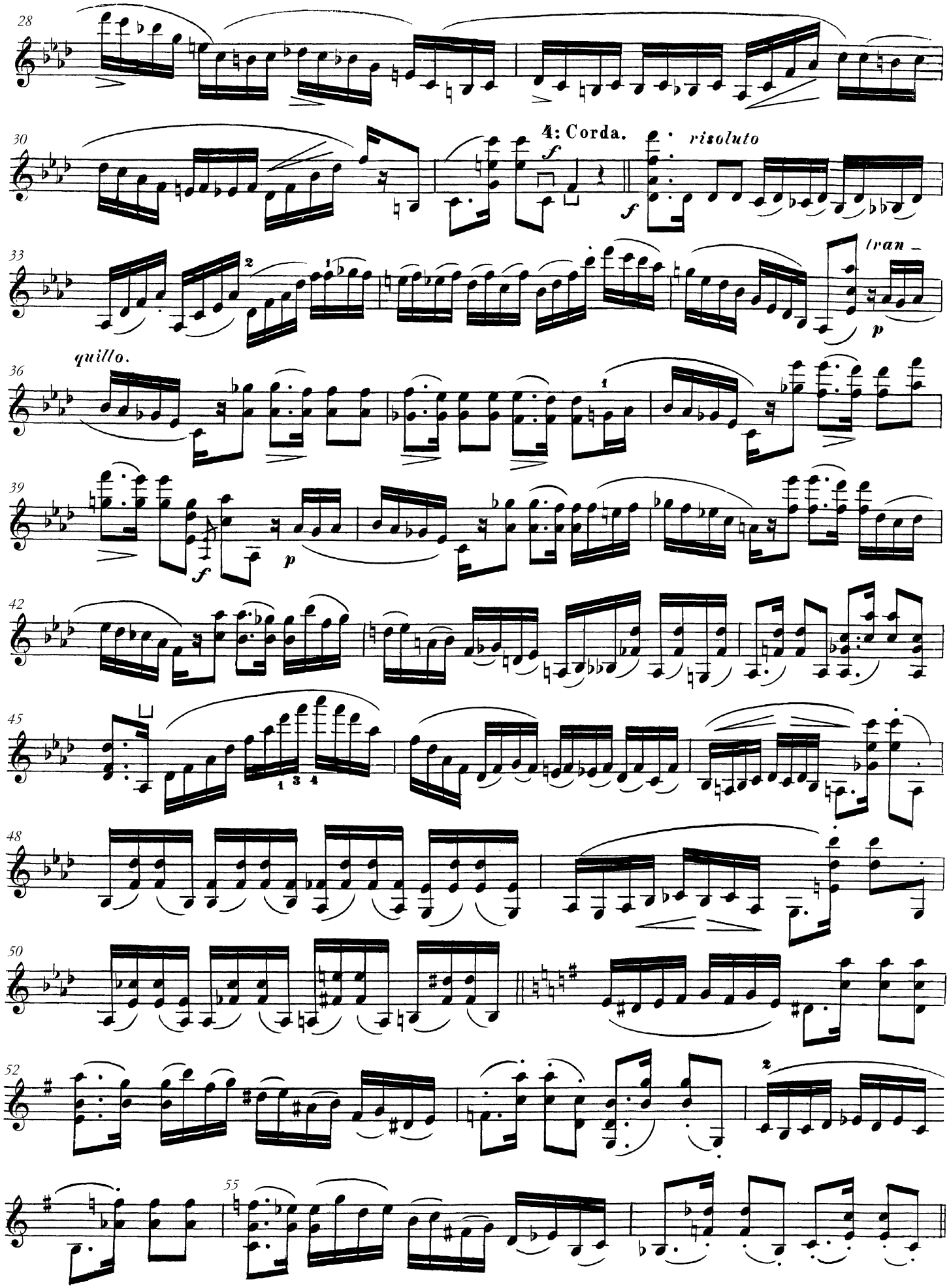
28
30
4: Corda.
risoluto
33
tran -
quillo.
36
39
42
45
48
50
52
55

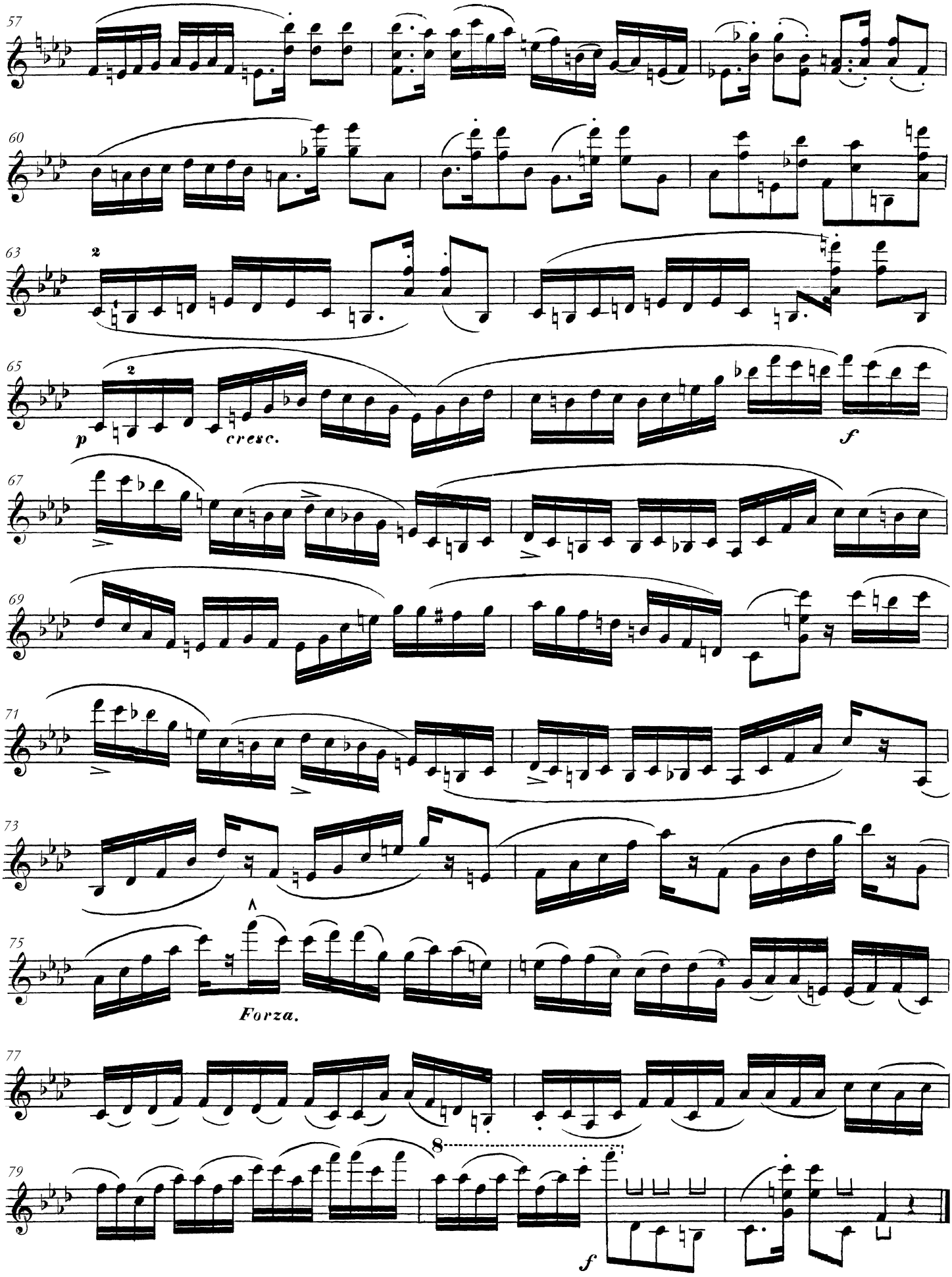
57
60
63
2
65
2
p
cresc.
f
67
69
71
73
75
Forza.
77
79
8
f

N.o 4.

Allegretto scherzando

du talon

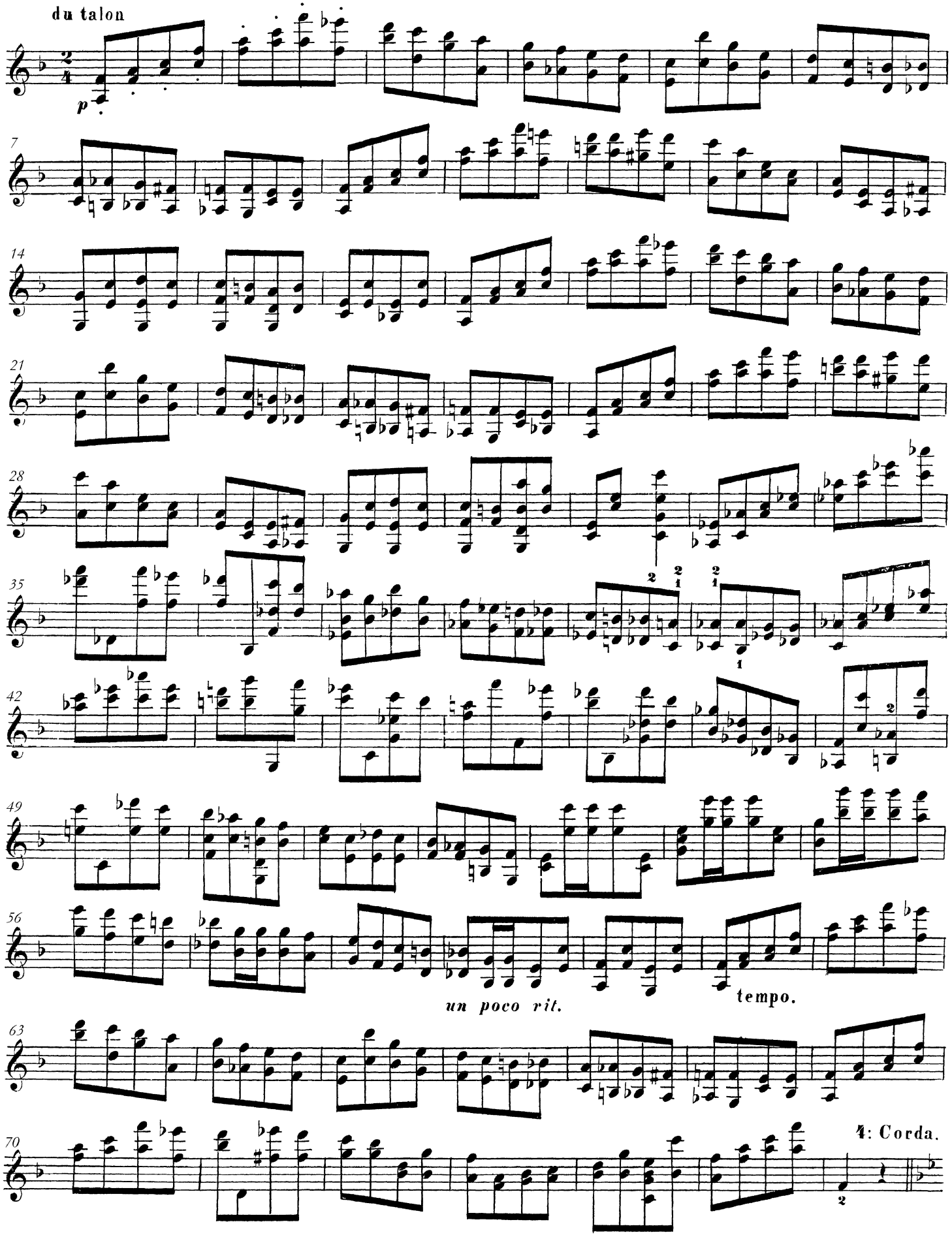

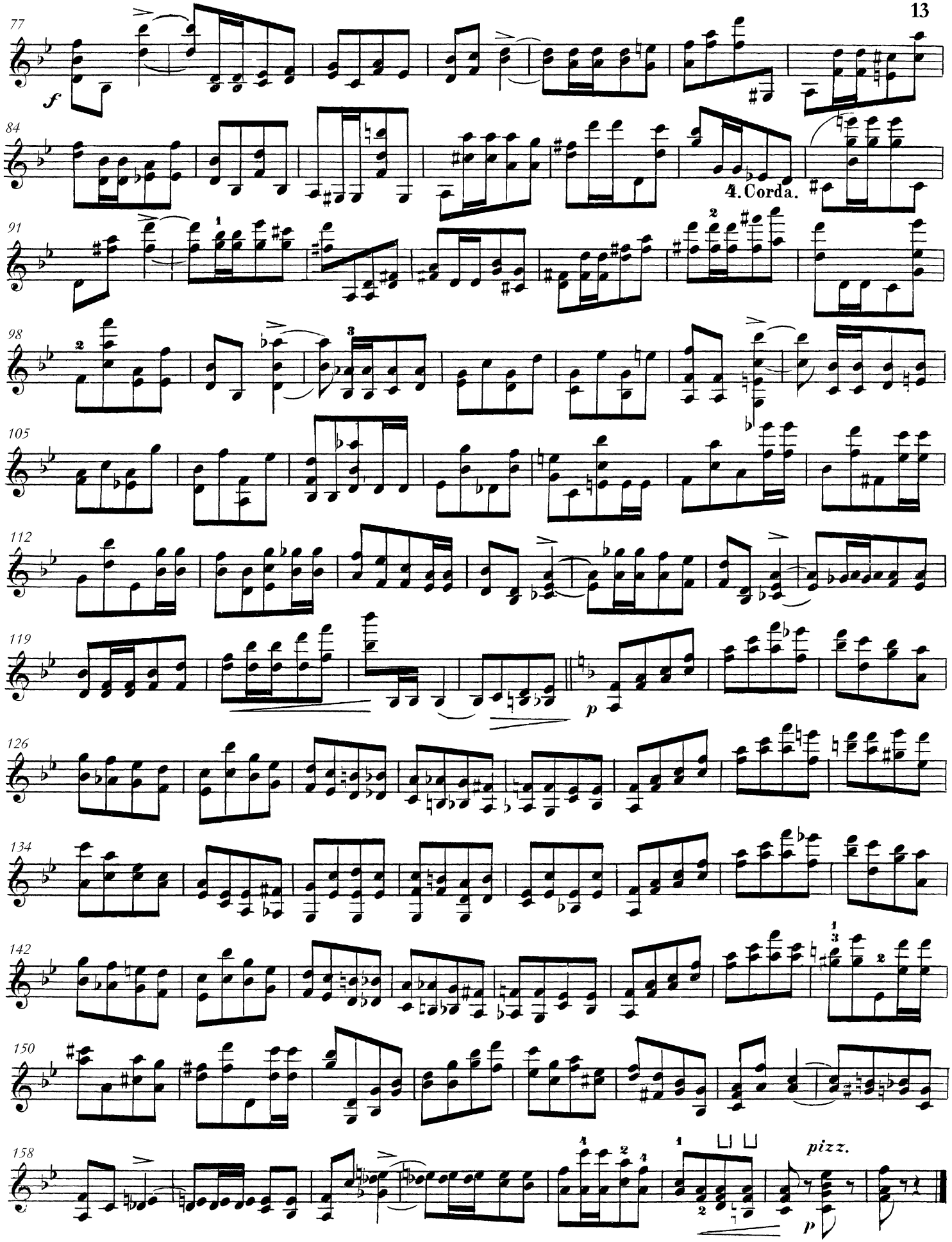
77
f
84
4. Corda.
91
98
105
112
119
p
126
134
142
150
158
pizz.
p

Vivace.

No 5.

Spiccato.

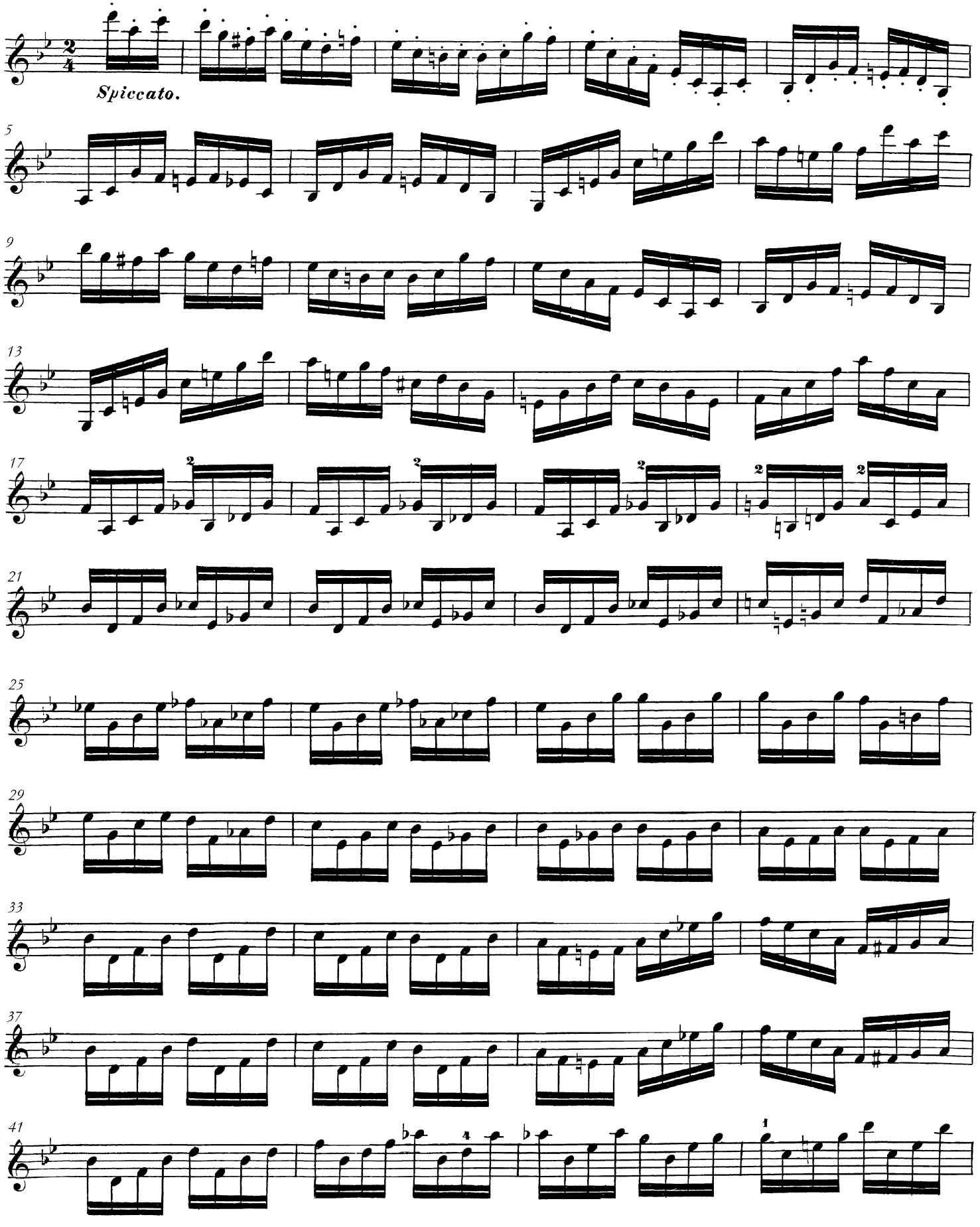

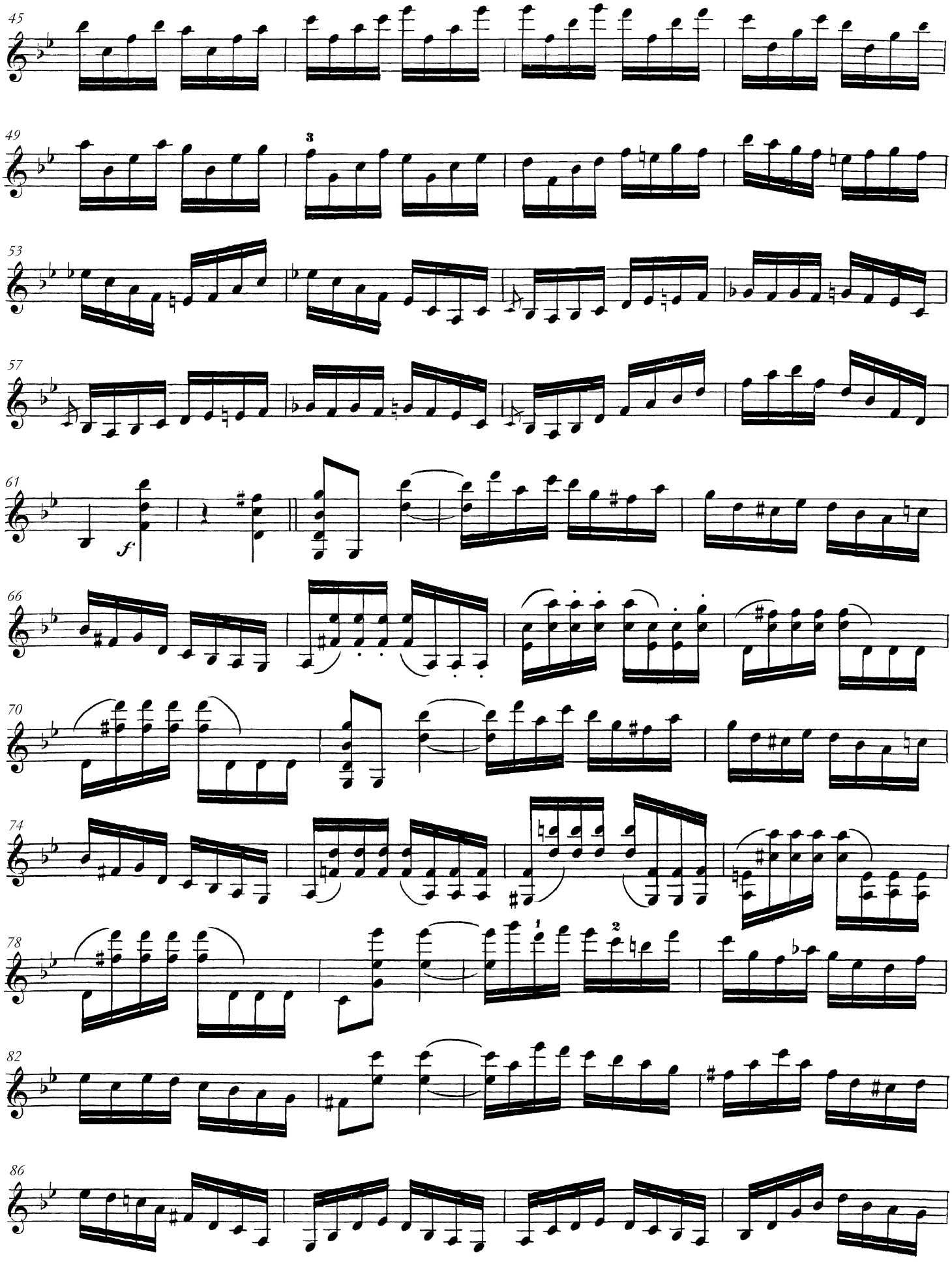
45
49
3
53
57
61
f
66
70
74
78
1
2
82
86

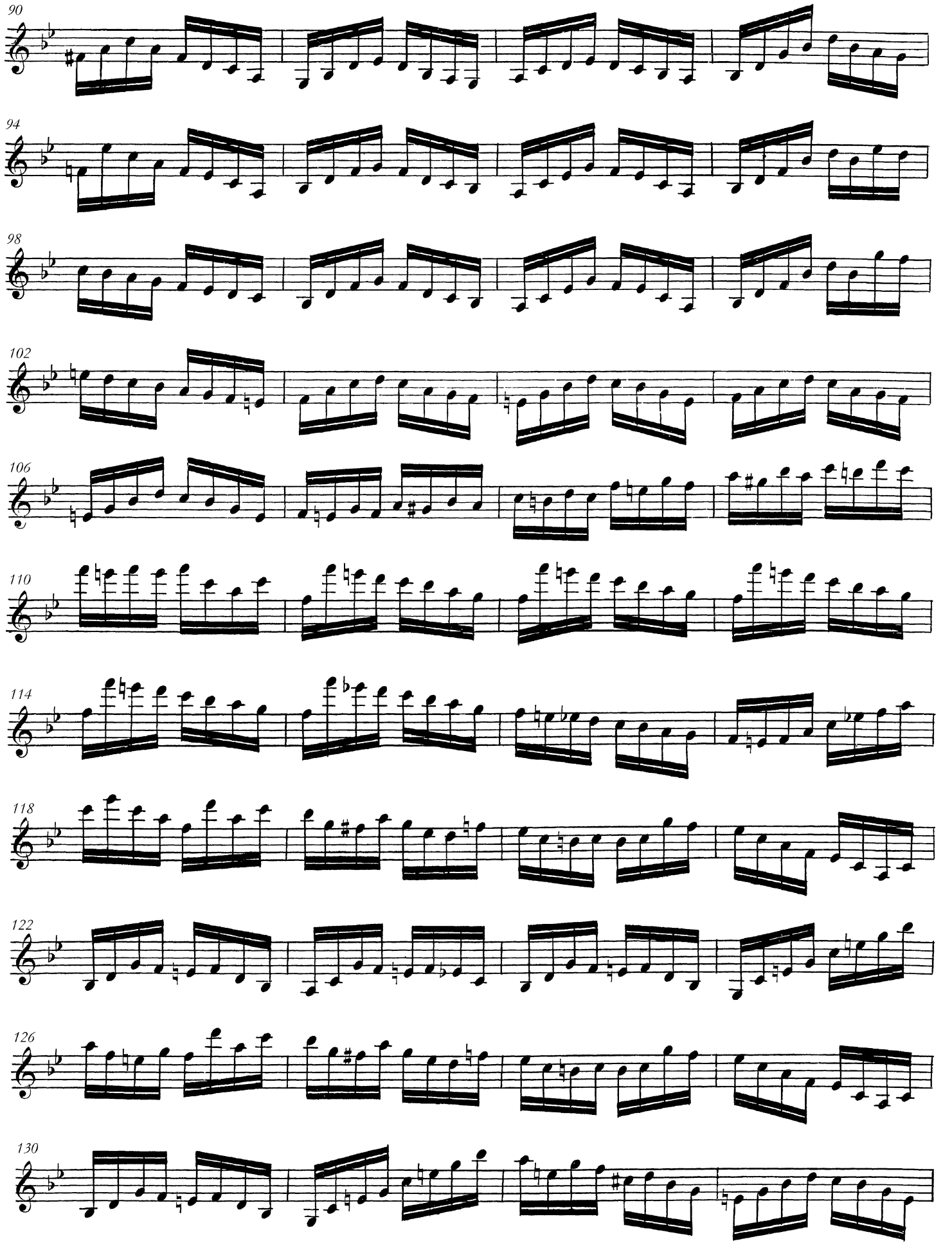
90
94
98
102
106
110
114
118
122
126
130

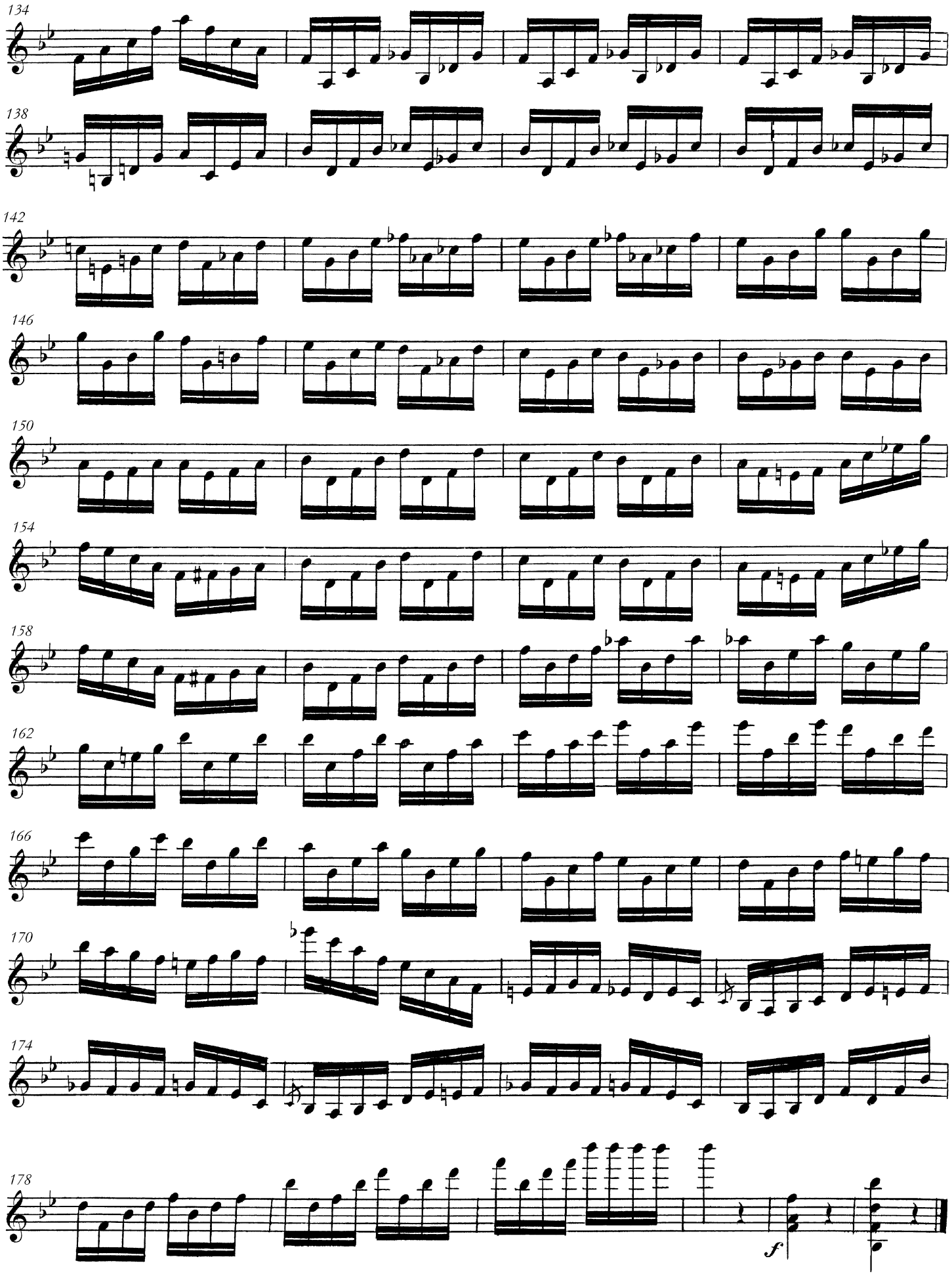
134
138
142
146
150
154
158
162
166
170
174
178
f

Adolf Fredrik Lindroth

Adolf (Fredrik) Lindroth (1824–1895) var en på sin tid mycket uppskattad violinist och violinpedagog. Lindroth var född i Stockholm. Han studerade för bland annat hovkapellisten Eduard d'Aubert, i vars fotspår Lindroth kom att gå.

Lindroth blev andre violinist i Kungl. Hovkapellet 1844 och förste violinist där 1852–69, således i samma stämma som sin lärare. Parallellt med orkesterspelet var Lindroth livligt verksam som kammarmusiker och framträdde som sådan också utanför Stockholm. Han var också en engagerad medlem i Mazerska kvartettsällskapet.

Under åren 1868-1871 var Lindroth biträdande lärare vid Musikkonservatoriet. Som kollega hade han då sin tidigare mentor d´Aubert.

Lindroth komponerade främst för sitt eget instrument. Hans produktion är inte stor, men två verk som publicerades av Musikaliska konstföreningen fick viss spridning.

Adolf Lindroth invaldes den 30 december 1850 som associé nr 48 av Kungl. Musikaliska akademien och blev fullvärdig ledamot nr 390 den 13 maj 1864.

© *Gunnar Ternhag,* Levande Musikarv

Fem studier för violin-solo komponerade och E. d'Aubert tillegnade

Lindroths *Fem studier för violin-solo* blev 1865 Musikaliska konstföreningens första utgivning för violinetydsrepertoaren och därmed även ett av de tidigaste bidragen till genren i Sverige över huvud taget. Med detta verk presenterade sig den som kammarmusiker redan välkände Lindroth som såväl virtuos och tonsättare som pedagog. Dedikationen till den tidigare läromästaren Eduard d'Aubert bör ses i ljuset av att Lindroth året före violinstudiernas publikation trots rekommendation förbigåtts som biträdande lärare för d'Aubert på Kungl. Musikaliska akademiens konservatorium och att han senare kom att vikariera för, och efterträda, densamme i flera informella och formella sammanhang i huvudstadens musikliv.

Den första studien är den minst etydartade, ett väldisponerat rondo i g-moll, dock med tematiskt friare avslutningsdel i G-dur. I likhet med andra grupper av publicerade violinstudier finns det en hel del som talar för att satserna är avsedda för samlat framförande. Den rytmiskt jämna staccaterade arpeggioövningen som utgör den andra etyden börjar exempelvis med ett kortare dominantiskt parti innan den återgår till avslutningstonarten i förstasatsen (G-dur). Detta parti kan egentligen bara förstås i ljuset av den föregående etyden.

Den tredje studien, i f-moll, har en tredelad struktur och ger goda prov på flera instrumentidiomatiska tekniker och fakturer. Ett Allegretto scherzando i F-dur utgör fjärde satsen. Denna avser etydmässigt främst

att träna egaliserat tvåstämmigt spel i sexter (vid stråkens frosch: ”du talon”), men bjuder på kromatiska genomgångar och modulationer som lyfter satsen långt utöver en ren teknikstudie.

Den avslutande övningen i B-dur, Vivace, klingar virtuost i en faktur där yttertonerna i grupper om fyra sextondelsnoter står ut och bildar melodilinjer med längre sekvenskedjor. Med denna sats sluts vid samlat framförande av alla fem studierna den övergripande harmoniken i B-dur, vilket tillsammans med öppningssatsen i g-moll ramar in de mer avlägsna tonarterna däremellan.

© *Mattias Lundberg*, Levande Musikarv

Källkritisk kommentar

Källmaterial

Utgåvan baserar sig på en källa (**T**): den tryckta originalutgåvan (Musikaliska Konstföreningens förlag, tryckt hos Abr. Hirsch) som återfinns på Musik- och teaterbiblioteket i Stockholm under signum Vö/Sv, exemplar från Pontus Palméns donation.

Nottexten i föreliggande utgåva utgör en reproduktion av notbilden i **T**, där utgivarens emendationer har förts in. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har företagits utan kommentar. I övrigt anförs nedanstående anmärkningar:

Kommentarer

No 1	
Takt 55	**T** har endast c3 på den andra sextondelen.
No 3	
Takt 3	**T** saknar återställningstecken för 12:e tonen.
Takt 4	**T** saknar återställningstecken för 8:e tonen.
Takt 5	**T** saknar återställningstecken för 13:e tonen.
Takt 9	**T** saknar b-förtecken för näst sista tonen.
Takt 13	**T** saknar b-förtecken för näst sista tonen.
Takt 28	**T** saknar återställningstecken för 4:e tonen.
Takt 56-57	**T** har inget dubbelstreck – tillagt här p.g.a. tonartsbyte.
No 4	
Takt 44	**T** saknar förmodligen ett b-förtecken för ess2.

© *Tobias Ringborg,* Levande Musikarv

Adolf Fredrik Lindroth

Adolf Fredrik Lindroth (1824–1895) was a much appreciated violinist and violin teacher in his day. Lindroth was born in Stockholm. He studied for the Royal Court Orchestra member Eduard d'Aubert, in whose footsteps he would follow, amongst others.

Lindroth became second violinist at the Royal Court Orchestra in 1844, and first violinist there from 1852 to 1869, the same position as his teacher. In tandem with the orchestra, Lindroth was greatly active as a chamber musician and performed as such outside Stockholm as well. He was also an active member of the Mazer Quartet Society.

In the years 1868 to 1871, Lindroth was assistant teacher at the Conservatory. His former mentor d'Aubert was among his colleagues.

Lindroth mainly composed for his own instrument. His production is not vast, but two works published by the Swedish Art Music Society received some attention.

On December 30, 1850, Adolf Lindroth was elected to the Royal Academy of Music as associate No. 48 and became full member (No. 390) on May 13, 1864.

© *Gunnar Ternhag,* Levande Musikarv
Transl. Martin Thomson

Five studies for solo violin, composed for and dedicated to E. d'Aubert

Lindroth's *Five studies for solo violi*n became, in 1865, the Swedish Art Music Society's first publication for the violin etude repertoire and, by the same token, one of the very first contributions to the genre in Sweden. In this work, Lindroth, already well known as virtuoso, composer and teacher, introduced himself as a chamber musician. The dedication to his former mentor Eduard d'Aubert should be seen in the light of Lindroth, a year before the studies were published and despite being recommended for the post, had been passed over as assistant teacher to d'Aubert at the Conservatory of the Royal Swedish Academy of Music, added to which, he was later to deputise for, and eventually succeed, d'Aubert in several connections, both informal and otherwise, in the music life of the Swedish capital.

The first study is the least etude-like of the five, a neatly ordered rondo in G minor, though with a thematically less constrained concluding section in G major. As with other groups of published violin studies, there is much to suggest that these pieces were meant to be performed together. For example, the rhythmically even staccato arpeggio exercise making up the second etude opens with a briefer dominant section before reversing to the concluding key of the first movement (G major). This section can really only be understood in the light of the etude preceding it.

The third study, in F minor, has a tripartite structure and affords good examples of several techniques and textures idiomatic to the instrument. Fourth comes an Allegretto scherzando in F, is mainly intended, as an etude, to cultivate equalised two-part playing in sixths (using the frog, du talon), but has chromatic transitions and modulations elevating this movement far above the level of a mere technique study.

The concluding exercise in B flat, Vivace, is a virtuoso piece in which the outer notes, in groups of four semiquavers, stand out, forming melodic lines with long sequential chains. With all five pieces performed in one sweep, this movement finalises the overarching harmony in B flat major, which, together with the G minor of the opening movement, forms a framework uniting the more distant key signatures occurring in between.

© *Mattias Lundberg* , Levande Musikarv
Transl. Transl. Roger Tanner